

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

foyerblaadje nr 15 2021

11 april

Zondag van Beloken Pasen- dag van de Barmhartigheid

Epistel : Johannes I: 5, 4 - 10

Evangelie : Johannes 20, 19 – 31

“Zalig zij die niet zien en toch geloven !” - Johannes 20, 29

Het geloof is de grondslag en de kracht van ons leven. Dit geloof hebben wij ontvangen met het doopsel (Pasen), de voorbije dagen hernieuwd (paasbiecht) en versterkt door de Communie. Te midden alle verwarring en onzekerheid moeten we altijd teruggrijpen naar het geloof.

Uit: Dagmissaal

Uit de homilie van Pasen in onze kapel

De Heer is verrezen... Het evangelie brengt ons het historisch feit zoals de apostelen het ons nalieten . Als we dit onthouden, hebben we begrepen wat vandaag nodig is om te begrijpen.. ... Maar, het is slechts de helft van de boodschap.

Het kijken in het verleden is niet alles. De andere helft is: Hij komt terug ! *Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen levenden en doden en aan zijn rijk komt geen einde* (Credo) ...En zijn wederkomst is nabij.

Zijn wederkomst hangt samen met zijn verrijzenis zoals de geboorte van een mens samenhangt met zijn dood. Men weet dat iedereen die geboren is, moet sterven.

Gedoopte gelovigen wachten daar niet op. Ze komen nu reeds de verlossing ontvangen langs de sacramenten.

Het geloof is de beste voorbereiding voor de ontmoeting met de Heer.

Wie door het geloof, door de sacramenten, door de kerk verbonden is met Christus, kan Christus tegemoet gaan, omdat zijn sterven, zoals het sterven van Christus, niet het laatste woord is, maar het begin van een eeuwige verrijzenis!

Pater Stefan SJM

Zondag van de Barmhartige Jezus

Met Beloken Pasen, een octaaf na de Verrijzenis van Christus, wordt de paasweek afgesloten.

Het was een bijzondere week met pakkende getuigenissen over de verschijningen van Jezus. Vele gelovigen en zoekenden zijn zeer gevoelig voor de diverse hedendaagse verschijningen. Men leest erover, vertelt erover, gaat naar de plaatsen waar de verschijningen nog plaats hebben...Maar, weten we dat Jezus vlak na zijn verrijzenis aan velen is verschenen? Hebben we de evangeliën gelezen deze voorbije week?

In het Latijn heet Beloken Pasen ***Dominica in albis*** (zondag in het wit), een verwijzing naar de witte doopkleren van de doopleerlingen. Vroeger droegen christenen die op de paasnacht waren gedoopt acht dagen lang een wit kleed, symbool van hun nieuwe geboorte. Maar de paasvreugde moet voortleven in het gewone leven. In Duitsland wordt Beloken Pasen daarom vaak ***Witte Zondag*** genoemd. In het Engels luidt het ***Quasimodogeniti Sunday***, letterlijk: *zoals pasgeborenen*. Dit is een verwijzing naar de eerste woorden van de bijbel tekst: “*Weest als pasgeboren kinderen begerig naar de geestelijke, onvervalste melk, die u wasdom zal schenken ter zaligheid. Gij hebt immers al geproefd van de zoetheid des Heren.* (1 Petrus 2, 2-3).

In het Jubeljaar 2000 riep paus Johannes Paulus II deze dag uit tot ‘*Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid*’.

In de bijhorende evangelietekst (Joh 20, 19-31) lezen we dat een week na Pasen ook de apostel Thomas zijn intussen spreekwoordelijke scepsis laat varen - door Caravaggio zo aanschouwelijk verbeeld in *De Ongelovige Thomas*. Het antwoord van Jezus luidt ietwat laconiek: “*Omdat ge mij gezien hebt geloofd ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben*”. (Joh 20,29)

J.S. Bach schreef voor Beloken Pasen de cantate ‘*Halt im Gedächtnis Jesum Christ*’.

Vergeten we vandaag niet het ‘Kroontje van Barmhartigheid’ te bidden. Beloken Pasen is de dag dat Jezus het sacrament van de Biecht heeft ingesteld. Vandaag de laatste dag om uw Pasen te houden !

Bron: Wikipedia, Kerknet e.a.

Drie dingen die we moeten weten over het vagevuur

1. Het is geen straf, maar eerder een geschenk dat God ons geeft om ons te maken tot het volmaakte beeld naar zijn gelijkenis.
2. Het proces kan lange tijd duren en pijnlijk zijn; daarom moeten wij altijd bidden voor onze geliefde overledenen.
3. Al kunnen de zielen in het vagevuur niet voor zichzelf bidden, toch kunnen zij, als leden van het mystiek lichaam van Christus, bidden voor ons.

Bidden wij : *Geef hen de eeuwige rust, o Heer, en laat het eeuwig licht over hen schijnen. Moge de zielen van het vagevuur, door uw barmhartigheid, in vrede rusten. Amen.*

De vierde grote crisis in de Kerk- Bisschop Schneider

U heeft in het verleden gesproken over de 3 grote crississen in de Kerk. Hoe zou u deze samenvatten?

De eerste grote crisis in de kerkelijke geschiedenis had plaats in de 4de eeuw : de Ariaanse crisis. Het was een enorme crisis die wereldwijde proporties aannam waarbij het gehele episcopaat collaboreerde met de ketterij die het mysterie van de Allerheiligste Drie-eenheid ontkende: zij ontkenen de ware godheid van de eeuwige Zoon van God en van de Heilige Geest. Terwijl bijna alle bisschoppen over de hele wereld, met verschillende motivaties en met een variërende omvang, deze ketterij aanhingen – want je kon het aantal bisschoppen die trouw bleven aan de Leer van de Kerk op één hand tellen – bleven de meeste leken trouw geloven in de Heilige Drie-eenheid: het geloof dat zij meekregen bij hun doopsel. Deze eerste crisis duurde ongeveer 60 jaren.

Dan volgde de vreselijke crisis van de zogenaamde ‘Donkere eeuw’ – de *saeculum obscurum*- in de 10de eeuw, wanneer het pausdom zich ophield met de zeer slechte en immorele clans van Romeinse families. Zij zetten hun verdorven zonen op de pauselijke troon.

De derde crisis was de verbanning naar Avignon die geleid heeft tot het grote Westerse schisma. Deze crisis duurde een 70-tal jaren en heeft op grote schaal schade toegebracht aan de Kerk, omdat ze in zekere zin de weg effende voor de wereldse en publiek gekende immoraliteit van de renaissance pausen. Deze ingrijpende morele crisis van de Renaissance-

pausen was één van de oorzaken, wel niet de meest beslissende maar het was er één, die heeft bijgedragen tot de protestantse revolutie in de 16de eeuw.

En nu zijn we gekomen aan de 4de grote crisis?

Ja, een enorme verwarrende toestand wat betreft de leer, de moraal en de liturgie. De Kerk is geïnfecteerd met het virus van het egoïstisch naturalisme en de aanpassing aan de ongelovige wereld. De geestelijkheid, met verantwoordelijke posten, hebben hun knieën gebogen voor de wereld. De H. Gregorius van Naziane (329 – 390) kerkleraar, beschrijft het gedrag van een groot deel van de bisschoppen van zijn tijd en ik meen dat het toepasselijk is op onze situatie nu: *“Wij dienen de tijd en de eisen van de massa. Wij laten ons schip over aan de richting waarin de wind waait en zoals kamelions geven wij aan de woorden van God meerdere betekenis.”*

Volgens mij is deze crisis de ergste én de gevaarlijkste. Ze houdt een verwerping in van de eeuwenoude vaste waarheden: dogmatisch, moreel en liturgisch.

Het religieuze relativisme en de onverschilligheid ten aanzien van de wil van God met de diversiteit van de religies, brengt uiteindelijk de ontkenning met zich mee van het goddelijk gebod van Christus om alle volkeren van alle naties en religies te evangeliseren, zonder uitzondering.

Dat is de echte kern van de hedendaagse crisis in de Kerk. We zijn al meer dan 50 jaren in deze crisis.

Misschien zal God ons barmhartig zijn en zal deze crisis stilaan tot een einde komen binnen 10, 20 of 30 jaren. God weet het en Hij zal tussenbeide komen op zijn tijd. Dat heeft Hij al dikwijls gedaan in de geschiedenis.

Uit: Christus Vincit – bisschop Athanasius Schneider

Heer Jezus, Zoon van God, ontferm U over ons !

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin